

Dragutin Kaiser, elektroinženjer, rođen je u Zagrebu 20. listopada 1914. godine u Zagrebu. Preminuo je 6. listopada 1969. godine u Opatiji. Diplomirao je 1939. godine na Elektrostrojarskom odjelu Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Prvo mu je zaposlenje u Banovinskom elektrotehničkom poduzeću, Zagreb, na gradnji elektrana. Slijedio je prelazak u poduzeće Elektroopskrba, Zagreb, gdje je bio komercijalni direktor. Nakon toga zaposlio se u Poduzeću Rade Končar kao pomoćnik direktora prodaje, zadužen za sektor elektroprivrede i sektor elektrovuče. Posebno se istaknuo u pregovorima i zaključivanju ugovora s domaćim investitorima i inozemnim partnerima za isporuku i montažu turboagregata za TE Trbovlje, TE Plomin i TE Morava, te u pregovorima i zaključivanju ugovora s domaćim investitorom za isporuku i montažu generatora HE Đerdap I. To je u ono vrijeme bio najveći posao Rade Končara. Pregovarao je također s domaćim investitorom i inozemnim partnerom (ASEA, Švedska) za isporuku i montažu 400 kV blok-transformatora za HE Đerdap I. Bili su to prvi transformatori tog reda napona, izrađeni u Rade Končaru. Veliki je njegov doprinos u pregovorima s Jugoslavenskim željeznicama i inozemnim partnerom (ASEA, Švedska) za isporuku električnih lokomotiva. Vrlo rano je Dragutin Kaiser uočio nepostojanje stručne literature i udžbenika za područje elektrotehnike, te je objavio niz stručnih knjiga za to područje. Najznačajnije su: Popularna elektrotehnika (1947.); Elektrotehnika – Osnovi (1949.); Elektrotehnički priručnik (1953.) i Uvod u elektrotehniku (1956.). Prihvaćene su kao stručna literatura i udžbenici. Pisane su ciljano. Primjerice Elektrotehnika – Osnovi obrađuje područje jake struje, namijenjena je srednjoškolskom obrazovanju u industrijskim, obrtničkim i sličnim školama i tečajevima, izvođačima elektrifikacije, zaposlenima u elektroindustriji i obrtnicima jake struje. Veliki broj izdanja potvrđuje zahtjevnu potražnju za njima. Dragutin Kaiser je bio jedan od osnivača Društva inženjera i tehničara kao i Elektrotehničkog društva Zagreb. Njegovi bivši suradnici (umirovljeni "končarevci") sjećaju ga se kao stručne, iskusne osobe i vještog pregovarača. Umješno je prevladavao napetost u pregovorima i odvajanjem bitnog od nebitnog uspijevaio smirivati komunikaciju i usmjeravati je prema sporazumnom rješenju. Cijenio je sposobnost, znanje i iskustvo suradnika.

Stjepan Badanjak